

**"Salige er de, som ikke har set
og dog tror"** (Joh. 20, 29)

Johannesevangeliet beskriver apostlenes, Maria Magdalenas og andre disciples møder med den Opstandne. Flere gange viser han sig for dem med korsfæstelsens tegn, for på ny at åbne deres hjerter til glæde og håb. Ved ét af disse møder er apostlen Thomas ikke tilstede. De disciple som har set Herren, fortæller ham om denne fantastiske begivenhed, måske for at formidle deres glæde til ham. Men Thomas er ude af stand til at acceptere dette indirekte vidnesbyrd. Han vil selv se og røre ved Jesus.

Og så sker det nogle dage senere. Jesus viser sig igen for en gruppe disciple, og iblandt dem er Thomas også tilstede. Han udråber sin tro og sin hengivenhed til den Opstandne: "Min Herre og min Gud!" Jesus svarer ham:

"Salige er de, som ikke har set og dog tror"

Johannesevangeliet blev skrevet efter at øjevidnerne til Jesu liv, død og opstandelse var gået bort. Evangeliets budskab skulle betros til de næste generationer, og overdragelsen skulle baseres på vidnesbyrdet fra dem, der havde modtaget dette glædelige budskab. Her begynder Kirkens tid, Gudsfolket, som fortsætter med at forkynde Jesu budskab ved trofast at videregive hans ord og ved konsekvent at efterleve dem.

Gennem andres ord og vidnesbyrd har også vi mødt Jesus, evangeliet og den kristne bekendelse, og vi har troet på det. Derfor er vi "salige".

"Salige er de, som ikke har set og dog tror"

Lad os genkalde os Chiara Lubichs invitation for at kunne efterleve dette ord: ¹

"Jesus ønsker at forsikre dig og alle, der ikke har levet omkring ham, om at du har samme værdighed som apostlene; at du ikke står dårligere end dem der har set ham, for du har din tro, og det er den nye måde at 'se' Jesus på. Med troen

kan vi komme ham nær, forstå hvem han er og møde ham i hjertets inderste. Med denne tro kan du opdage ham, hvor to eller tre er forsamlet i hans navn (se Matt 18,20), eller i hans Kirke, hvor han lever videre.

Disse Jesu ord er desuden en opfordring til at genoplive vores tro, til ikke at forvente støtte eller tegn for at opnå fremskridt i det åndelige liv, til ikke at tvivle på Kristi nærvær i dit liv og i historien, selvom han tilsyneladende er langt væk. Han ønsker, at du tror på hans kærlighed, selvom du er midt i en vanskelig situation eller du er truet af omstændigheder som synes umulige."

Anne er en ung kvinde fra Australien som blev født med et svært handicap. Hun fortæller: *"Da jeg var teenager spurgte jeg mig selv hvorfor jeg ikke døde med det samme da jeg blev født, for mit handicap var sådan en hård belastning. Men mine forældre, som levede efter Livets Ord, gav mig altid samme svar: 'Anne, Gud elsker dig uendelig højt. Han har en særlig plan med dig.' De hjalp mig til ikke at blokere over for mine fysiske begrænsninger, men til at 'tage initiativet til at elske', ligesom Gud gjorde med os. Jeg har set at ved at leve på denne måde blev situationer omkring mig forvandlet og mange mennesker åbnede sig mere over for mig og andre.*

Min far gav mig et personligt brev, som jeg skulle åbne efter hans død. I brevet var der skrevet én enkelt sætning: 'Min nat kender ikke til mørke'. Og det er blevet til min daglige erfaring. Hver gang jeg vælger at elske min næste, og at tjene ham eller hende, forsvinder mørket omkring mig og jeg bliver i stand til at mærke Guds kærlighed."

Letizia Magri

¹ Se: Chiara Lubich, *Livets Ord april 1980.*